

Forfatter: Henrik Fibæk Jensen

Titel: Udrag fra Jeppe Aakjær

Citation: Henrik Fibæk Jensen: "Jeppe Aakjær", i Henrik Fibæk Jensen: *Jeppe Aakjær*.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-authors-aakjaer-p-shoot-idm140453278306656.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Jeppe Aakjær

Overraskende nok lægger Aakjær synsvinklen hos havren: Det er igennem den, vi opfatter og forstår verden. I første strofe velsigner den sin ejermand: Da havren blev sået, slog han kryds over den "for at gi' mig Helse med paa Vej" (SV 2 142), og velsignelsen virkede åbenbart, for gennem juniregnet og julisolen voksede havren sig stor og sund og fik til sidst mere end tyve bjælder på hvert strå. Når der er vindstille, tier den, men når søndenvinden kælent smyger sig om den og puster til dens gule top, kommer dens bjælder i vuggende bevægelser, og til sidst frembringer den overgivent lyde, "som naar gyldne Hamre sammen slaar" (SV 2 142). For poetisk anlagte mennesker er klangbilledet dog langt mere fuldtone. Havren blev sået, "mens glade Lærker sang" (SV 2 142), og på en måde, der unddrager sig enhver rationel forståelse, blev denne glædedrukne sang indoptaget i såsæden, hvorved den senere blev en del af den fuldvoksne havre: "Mens i Dug jeg groede Fod for Fod, / groede Sangen sammen med min Rod; / den, som ydmyg lægger Øret til, / hører Lærkens Triller i mit Spil. // Det kan kolde Hjærner ej forstaa: / Jeg er Lærkesangen paa et Straa, / Livets Rytme døbt i Sommerdræ, / mer end Gumlekost for Øg og Fæ" (SV 2 142). De, der besidder hjertets ydmyghed, hører i bjældeklngen "Lærkesangen paa et Straa" og bliver således i enkelte lykkelige stunder af kosmisk karakter ét med "Livets Rytme". Forestillingen om den underskønne lærkesang, der overlever i strået, giver digtet dets helt særegne karakter. Aakjær er velsagtens den eneste danske digter, som kunne være kommet på den tanke!